

lingsplan, men vi udskyder også andenbehandlingen af B 7, for det kunne jo være, at der manglede nogle ting i den nationale handlingsplan, og så vil vi som Folketing gerne have en mulighed for at sige, at denne nationale handlingsplan skal indeholde flere ting, for at vi er tilfredse. Så havde man haft politisk indflydelse.

Men det ønsker man ikke. Man ønsker ikke at afvente, at handlingsplanen bliver færdig. Næh, man godtager bare, at fru Sandy Brinck har udvalgt ni punkter, hvorefter der er blevet gennemført nogle ændringsforslag, så noget er ændret, og noget er røget ud, og så skal der stemmes om det, lovkvalitet eller ej. Jeg synes, det er ærgerligt, må jeg blankt erkende, for jeg havde egentlig set forslaget som et forsøg på, at vi kunne finde hinanden her i Folketinget og blive enige om en national handlingsplan.

Men godt ord igen. Jeg vil gerne her i dag komme med den tilkendegivelse, at når den nationale handlingsplan foreligger – og jeg vil gerne bekræfte over for hr. Per Dalgaard, at den vil foreligge inden for ganske kort tid – er jeg naturligvis villig til og indstillet på at lytte til de kommentarer og de yderligere forslag, som måtte komme fra Folketingets partier, for jeg er fuldstændig enig i fru Sandy Brincks indledende betragtninger om, at denne sag er for væsentlig til, at vi skal bruge den til politisk drilleri.

Jeg synes, vi skal prøve at se, om vi ikke kan finde hinanden, og derfor er jeg også åben over for alle gode forslag, der kan supplere den handlingsplan, som socialministeren og jeg vil fremlægge om ganske kort tid.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der foreløbig fire korte bemærkninger, og de tre første er til fru Sandy Brinck, fru Elisabeth Arnold og fru Anne Baastrup.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg skal stille justitsministeren et par spørgsmål på baggrund af det, justitsministeren lige har sagt.

Jeg vil godt starte med at bede justitsministeren bekræfte, at jeg sådan set har givet adskillige ordførere mulighed for at komme ind i substansen af sagen. Jeg mener faktisk, at jeg brugte samtlige mine korte bemærkninger til både Venstres og Dansk Folkepartis ordfører på at tigge og bede om, at man gik ind i substansen og sagde, hvilke punkter flertallet åbenbart ikke kan leve med.

Så vil jeg godt spørge, om ministeren har noget imod, at Folketinget ønsker at sætte dagsordenen, og til sidst vil jeg godt bede ministeren om at sige, om der er noget i dette beslutningsforslag, som afholder regeringen fra at tage yderligere initiativer, hvis forslaget var blevet vedtaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må sige, at jeg faktisk blev lidt stødt, da ministeren tog ordet og sagde, at nu havde Folketinget spildt både hendes og adskillige andres tid rundtomkring i landet. Jeg synes ikke, det klæder ministeren at begynde at kritisere Folketinget for debatformen eller for niveauet af debatten. Vi gør det så godt, vi kan, og vi er på mange måder repræsentative for de vælgere, der har stemt på os.

KL 14.35

Hvis ministeren virkelig vil gøre alvor af sine intentioner om at skabe et bredt flertal og et bredt samarbejde på dette område, synes jeg, hun skal respektere, at vi har ret til at debattere med hinanden, også med ordførerne for regeringspartierne og ordføreren for det parti, som har sikret, at regeringen ikke kommer i mindretal i denne sag.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Anne Baastrup, derefter er det justitsministeren, og efter hende er det hr. Jann Sjørnsen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det var et meget, meget beklageligt indlæg, justitsministeren her kom med.

Det, der har været meget centralt for SF, er, at vi laver det, som er indholdet i et beslutningsforslag, nemlig en binding på regeringen. Bindingen på regeringen er, at den forpligtes til at komme med en national handleplan for beskyttelse af børn mod seksuelt misbrug inden en vis frist, men fordi forslaget ikke bliver vedtaget, bliver der ikke sikret nogen binding på ministeren.

Det er den måde, Folketinget sædvanligvis arbejder på: vi forsøger at binde den til enhver tid siddende regering, og vi troede under førstebehandlingen, at vi havde et flertal, så vi havde sikkerhed for, at der kunne komme en national handleplan. Men den måde, ministeren har behandlet os på i dag, synes jeg er virkelig anstø-